

De potestate ligandi et soluendi

et publica per superiorum talibus. in ex-
plum et terrorē aliorū. Sed in occultis/
cessat hec ratō. quoniam pro talibus nulla
penitentia iniungenda est quā nolit consi-
tens recipere. Quoniam iuxta memorabi-
le dictum Guilhelmi parisiē salubrīus
est confessum cum pauca leuissima peni-
tentia acceptata relinquere in manu dei
puniendū in purgatorio. q̄ cum magna
nō adimplenda detrudere ipsum in infer-
num. Prouideat igitur deinceps soli-
cudo tua pia et pontifical dignitas. No-
li claudere regnum dei. caue onera grauia
ceruicibus debilibus et casuris alligare.
Quāobrē a talium casuum occulitorū re-
seruatōne. qui prochdolor vix veniūt ad
professores quo scūq̄ licet celeberrimi sint
Postremo si non placet casus omnes
occultos. quia de publicis nō loquimur
relinquere passim cuilibet confessori/ vt
pro omni etate confitentū tē. saltē hoc
expedire videtur. primo q̄ nullus casus
iudicare esse reservatus quo ad confiten-
tes minores. sc̄z qui non compleuerūt de-
cimū quartum annum. q̄z non habent p-
fectum vsum ratōnis. nec faciliter resistunt
temptatōnibus suis. vel malicijs alienis
nec leuiter audent coram psonis autenti-
cis et extraneis comparere. quantominius
nō audent de tam pudendis confiteri.
Consulendū est insuper verecundie etiā
parentū si crebro vel publice vel de longi
quo ad penitentarios mitteren. Et ex-
pedit deniq̄ faciliter et cito relinquere po-
testatē sup occultis casibus curatis et or-
dinarijs et generaliter omnibz qui bona
fide voluerint sc̄merint proficere anima-
bus. nō ad questum vel subversionē. im-
mo tales diligenter inquirendi essent. et
inducendi et rogandi ad laudem dei et sa-
lutem populi confessores et predicatorēs p
condescensionē bonitatis. in hoc tempe-
pessimo. quando nimis expimur heu il-
lud Benef. Corrupat omnis caro viam
suam. Hinc horrendū est vbiq̄ flagitiō-
rum naufragiū. in quo saluat arca penitē-
tie. cuius arce introitum/ ideo plus expe-
dit ampliare/ q̄ nimia artitudo sua/ pro-
hibeat eos qui ad ingrediendū allici. im-
mo iuxta parabolam euāgelicā quasi cō/
pelli debuerunt. Expediret insuper in
speciali/ dum patrūnū uersalis habebitur
domino propicio/ q̄ quilibet de quacūq̄

obedientia fuerit/ habeat licentiā genera-
lem et expressam. q̄ possit absolvi ne dum
iuridice sed sacramentaliter a quocūq̄ di-
screto sacerdote. super omnibus in omni
euētu qui peccauit circa materiā hanc cō-
tendentī de papatu. Dirigat omnia deus
qui est bñdiciō in secula. Amen. // Sipit.

In exemplari isti
dialogo titulus nō erat inscriptus ex ne-
gligentia. sed vt mihi videtur dialogus
est discipuli dubitantis et sc̄iscitantis. et
magistri respondentis et explanantis. et ma-
gistrī Johannis de gerson de potestate li-
gandi soluendi. **Discipulus.**

Wm Christ
dederit potestate ligandi et
soluendi/ p̄cipaliter petro
et simul omnibus apostolis et
successoribus. Queris vnde dicatur hec
potestas? // Bicut p̄gnitō nostra
rationalis incipit a sensu. sic impositio
nominū sumpta est a rebus exterioribus
Hic autem aliquis ligatus cō: poralit
quando non potest exercere cōuenientes
operatōnes in toto vel in parte. vt ligat
pedes et manus/ non potest operari ma-
nualiter nec ambulare. Hic autem solvi
dum tollit vñcula. et reddit sue liber-
tati qua possit libere vti mēbris suis. Tra-
ctum est inde nomen ligatōnis ad spiri-
talia. et similiter nomen solutionis vel ab
solutoris. vt dicas anima rationalis liga-
ta. quādo non potest vti libere legitimis
actibus cōuenientibus sue conditōi. Sic
dicit somnus ligare sensuales aut intelle-
ctuales operationes/ quas vigilia soluit.
Sed magis ad inquisitiōem tuam suę
prior index ita dicitur p̄ sententiatā suaz
iudiciale penale/ ligare subditum/ duz
tollit ab eo liberam facultatem aliquid c̄i
uilater exercendi. Absolutus vero dām fa-
cultatem homī restituit. // Dicit placet
quod protinus ad comprehendē dicis. Dic
si potestas predicta ligandi et soluendi
sunt claves ecclesie. vel claves de quibus
dictum est. petro. Et tibi dabo claves re-
gni celorum. // Quānis differētia
multiplex assignari possit. accipiūt utra-
men aliquando synonime p̄ doctores in-
tra prefatā transumptōnem. Nam sicut

clavis materialis aperit et claudit. sic sp̄ ritualis suo modo. Sed quia vis breuiari sermonē neq; de clavis būiusmōi pfectū habere tractatū: necesse est propter alia que de potestate ecclastica latens habet tractata. Quārtabīc hic etiam nūc sermo de potestate ligandi et soluendi iudicialeſ p̄ sententias latas ab hominē vel a iure/iudicialeſ seu iuridica. Et describitur in primis quid est sententia. Sententia in genere fīm phīcam nominū impositio nem. et modos significandi grammatica les immo metaphysicales dī esse determinata acceptatio alterius p̄tis contradictionis. Et derivatur a sententiis. quia sententiā ita sentit. nec pertinet nisi ad ventes ratione. Differit autem a consilio sicut conclusio ab inquisitōne. iij. Ethicorum fīm philosophū. Unde cōsiliū est questio vel inquisitōne resolutoria super medīs aptis ad consecutōem finis intenti. Sententia vero est determinata acceptio alterius p̄tis que in disceptatōe vel consilio versabatur. Et hoc aliquādo facit homo solus secum sup proprijs agibilibus. Inde est illud apud Job. Sententia labia mea puram loquetur. Et apud comicum. stat sententia. Et in proverbijs. Sapientior sibi piger videſ septem viris loquētibus sententias. cum multis similibus. Unde nominat liber sententiaz. Attamē et se pius et rei nostre vicinius. sententia dicit conclusio p̄e cōsiliaria q̄ plures in iudicādo. Et cōuenit synonime cum iudicio qd̄ ferē post cōsiliū. iuxta verbū xp̄i. ponens gradus/inter penas/ire debitas. Qui irascit fratri suo inquit reus erit consilio qui autē dixerit fratri suo racha. reus erit iudicio. qui autem dixerit fatue. reus erit gebenne ignis. Est ita q̄ fīm glosas min⁹ graue q̄ pena vertatur adhuc in consilio qd̄ dum determinato subiacet iudicio. de inde omniū grauissimū q̄ iudiciū fiat extētio. Et est sententia sic accepta/decreeſ vel dictamē vel iudicū superioris. q̄ quod vult legitime subditū suum per penam ligari vel a pena liberari proprieſ deum. De tali sententia iudicio iubet dominus in Exod. Nec in iudicio plurimorū acquiesces sententie ut aero deuies. Et in Ecclastaste. Quia nō profert cito contra malos sententia. filii hominū absq; vlo timo repertrāt mala. Et in euangelio Job.

Nolite indicare fīm faciem sed iustum iudicium iudicare. D De iudicio et iustitia repletur ipsa sacra scriptura. ac p̄ in de potest vberius agnoscī quid sit iudicis sententia. et quēadmodum sententia idem est cum iudicio. Sententia autem duplex est quedam ligans vel obligans. alia soluens vel absoluens. Claret insup quomodo sententia ferri debet legitime. id est cōformiter ad legēm presertim dīnam. Et q̄ in obscuris aut dubijs p̄cūm sit cōsiliū. Et p̄ oculis deus semper habeatur tanq̄ finis omnis finis. D Sed oritur questio cōsequenter si quilibet iudex qui potest ferre sententia iudicis alem ligantē. potest eadē autoritate ferre soluētē. D Poteſtas de qua loqui mur nō est potestas solius ordinis q̄ respicit corpus xp̄i verū. et que dicis equalis apud omnes qui p̄ characterē sacerdotale habent p̄tēm cōsecrandi verū corp⁹ xp̄i non plus papa q̄ sacerdos infimus. Hec vero potestas iudicialeſ seu iurisdicōis in ecclesia respicit corpus christi in ſtū. Cui potestatis plenitudo reſidet penes ſumimū pontificē et est in ipso tota/potestatiue. Leteris vero per p̄tes deriuat iuxta determinatōem legitimā/iftius fontalis et prime potestatis. et hoc ne confusio fit in ecclastica policia. sed sit figurata ad exemplar ciuitatis hīrlm tanq̄ descendens ab ea fīm apoē. Job. Dicendum est igitur. q̄ datur aliquib⁹ potestas ligandi iudicialeſ in multis casib⁹. ipſis probibet absoluendi facultas. Daris animaduerto casus multos. Et nunqđ potest papa cōcedere facultatem alicui ſacerdoti. sit ille Johannes q̄ pſonā aliquā singularē reputa martinū/absoluere posſit ab omnib⁹ ſententiis tam a iure q̄ ab homine latiſ. D Utq; potest. D Consequenter querit. si p̄ concessionē hanc generalez. possit martinus absolu generaliter ab omni vinculo ſententie penalē latetam a iure q̄ ab homine. Et vt compēdiosius inquirā. poterit ne martinus absolu ab irregularitate quā contra rit. quia celebrauit excoicatus. D Uideſ prima facie p̄fīc. niſi certitudinē aliquis oñderit repugnantē. cum bñficiū principis ſit latissime interpretandū pene vero reſtrīgēde. Et vt manifestius ſiat iſtud qd̄ dicimus / loqmur interi de

Dialogus de potestate

sententia iudiciali lata ad hoc. Et ponam quod Martinus delatus fuerit suo iudicii celebrasse missam, ipso stante excōicato, ac pinde serat in eum sententiā quod est irregularis, et ad celebrandū deinceps inhabilis.

Dicitur Iesus iste quotidianus esse potest.

Dicitur Vicem nūc interrogantis accipio.

Poterit ne Martinus taliter ab homine sententia ligatus absolui per Iohes sacerdotem?

Dicitur Cum ligare et soluere sint correlativa ad inuicem si Martinus potuit ab homine sententia ligari vinculo irregularitatis, quod

non poterit ab homine sententia per papam solui vel absolui, quod admodum possit de excōicationis sententia ab homine lata taliter libera-

ri, alioquin quod importaret cōcessio talis ample facultatis quod ab omnibus sententiis tam a iure quam ab homine latis possit Iohes absoluere Martinum?

Dicitur Scis ne quod in oppositū possit ex iuribus introduci?

Dicitur Accepi quodā dicere quod irregularitas non cadat sub forma absolutorioris, sed sub forma dispensationis, quoniam irregularitas non semper indiget absolutorium, cum absq[ue] p[ro]t[er]o contrahatur aliquis, sed tunc dispensatio locū habet si gratia tali fiat.

Dicitur Non est usquequam absurdum illud quod isti dicunt.

Hibile minime oportet theologos simul cum canonistis conuenire in acceptiōib[us] istorū terminoz ligare et soluere.

Et scire quod dicat sententia a iure, quod ab homine lata, a quod dat

facultate absoluendi dominus papa in concessione quod dicta est.

Cum vero sicut p[ro]dixisti ab solutio referatur ad ligationem, cōcessio lo-

quēs de absolutione a sententiis iuris aut hoīis intelligi debet de sententiis penitentib[us] atque ligantib[us].

Et hoc iam notaui, sed recepi in cōstrin[ge]do sermonē de sententiis a iure vel ab homine latis, quod sunt sententie pena[les] inflictie vel late propter culpā veraz vel presumptā, propriā vel alienā propter sententiās pena[les], quodā quoque ferunt sine culpa illius in quē ferunt, sed non sine causa.

Quod dicitur, prout in excōicatis propter obedientiā deo et proprie conscientie facienda vbi latet eccliam veritatem.

Dicitur Apparet quod in hac descriptōe sententiāz cōsen-

tire debeat canonista Talib[us] enī sententiā ligati, indigent absolutorio que soluat seu tollat vinculum.

Nam quod est absolutorio nisi a vinculo liberatio? siue talis absolutorio fi-

at per nomē dispensationis sententie siue per aliud nomē equivalēs, ut per habilitatē seu per

restitutōem ad priorē statū.

Dicitur Fortassis canonista quod inter liberatiōes a vinculo irregularitatis per dispensationes et inter liberatōem per absolutōem hoc inē-

est: quia absolutio reponit solummodo hominem in statu salutis eterne tollēdo quocd[em] obest cōsecutiōi salutis eterne quādmo-

dū fit in articulo mortis dum penitēb[us], etiā nullum possit habere sacerdotem.

Spensatio autē restituit ad ea que sunt di-

uinitatis ad b[ea]tū esse in vita morali vel ci-

uili vel meritoria.

Dicitur Sequetur ex hac interpretatione quod Martinus absolue ab omnibus sententiis tam ab homine quam a iure non absolueret in casu prenōiato, ab ir-

regularitate sententiāliter inficta per hominem immo a sententiā interdicti vel qualisq[ue] excōicatiōnis: sic quod posset libere suscipere postmodū corpus Christi, cuius non sit de necel-

sitate salutis, immo nec ut sacramēto in-

ctōis extreme, nec tenere beneficiū ecclesiasticū, nec audire missas in ecclesia, nec per mortē habere sepulturā sacrā.

Patet hec se quela, quoniam talia non sunt de necessitate salutis absolute facienda.

Est tamē usus ecclasticus in oppositū, maxime de ligatis per sententiās excōicatiōis, dum enī absoluuntur libere p[ro]mū postmodū nedū corporis Christi suscipe, sed missam celebrare ut prius, et beneficiis gaudere ecclasticis.

Cur non ita fieret si a sententiis irregularitatis a iure vel ab homine latis absoluantur casu nō?

Dicitur Fortiter instas, attento quod in abso-

lutiōe iuridica non est necessaria certa for-

ma verboꝝ quādmodū dicimur de abso-

lutiōe sacramētali a p[ro]ctis.

Huc accedit quod absolutio judicialis a vinculo penitēp[ro]pt[er] fieri circa absentē vel circa non perentē, im-

mo in inuitū fū multos feret seu relaxa-

b[us] dum sententiā penalē plus inueniuntur

nocere sibi et reipublice quam p[ro]desse.

Dicitur Occurrat ad hoc dictū, absurditas al-

tera quod melioris esset conditiōis sententiā

penalis a iure vel ab homine lata, p[ro]pter pecca-

tū illius quod ligatur, quod si absq[ue] peccato pro-

p[ro]prio vinculū aliquod reputa irregulari-

tatis contraheret.

Quid enī est irregularitas nisi quoddā impeditiū vinculū ne-

sit aliquis idoneus ad aliquod opus legiti-

mū reputa ad officiandū ecclesie, sicut ex-

cōicatio ligat et religat a sacramentoꝝ per

ceptōne, si sit minor, et a ciuilī cōicatio si

sit maior.

Acta in casu permisso, Martinus

culpa propria excoicatus absoluīt. et ab solutus poterit exercere sicut prius tales actus legitimos qui nō sunt omnes de necessitate salutis/nō sic autē poterit absoluīt ligatus vinculo irregularitatis/absoluīt culpa sua. **D**icitur si quedam talia poteris inuenire/in quibus favorabili agitur quo ad aliqua cū peccatis/quatinus vbi supabundauit delictū ibi supabundet et gratia. Exemplū sumū familiare proposito nostro Itaq̄ si vir infidelis prius homicida baptis̄. soluīt nedum a culpa homicidiū sed ab irregularitatē etiā vinculo consequēte homicidiū. vbi si diuīs habuisset uxores legitimas successiue vel vna nō virginē/baptismi nō tolleret hoc irregularitatē ligamentū. Forte sic in proposito si martin⁹ absoluīt ab omnib⁹ peccatis confessis. et cū hoc ab omnib⁹ sententiis tam a iure q̄s ab homine latis. Veniretq̄ si p̄seq̄lam absolutō irregularitatē sicut excoicatiōis et qua sump̄lit occasionalitē vinculū irregularitatē dum ligatus sed in unis immulcuit. Non autē est cōcubinatio vel consecutio talis/ in irregularitate quenā tam cōtracta est ex sententia penali q̄ et cōstitutiōne legis aut statuti. **D**Habent ista probabilitatē. sed nō enacuāt totā difficultatē nostrē dubitatōis spēali ter q̄ ad inuestigatiōes descriptōis seu qd noīs sententie p̄sertim a iure late. Ecce recipiam⁹ duas cōstitutiōes iuris que dicuntur decretalē decretales. vna dicit sic Si quis suadēte diabolo/mān⁹ misericōdias in clericū/sit excoicatus ipso facto. altera cōstitutio dicit. Si q̄s celebrauerit excoicatus/sit irregularis ipso facto. **D**Respōdi iam q̄ q̄libet sc̄ientia/termīos suos b̄z. sed inferior sc̄ia deb̄z resoluere suis terminos sc̄ientiæ superioris. q̄ sunt simpliciores. Sic enī metaphysica/resoluit t̄mīnos oīm sc̄ientiæ iūctis logica grāmati ca/rhetorica. Cū iūctē theologia sit superior ad oīscias. etiā ad metaphysicā naturalem et ad iūs omne/canonīcū et ciuile. debet resolutio vel interpretatio sumū p̄ theologia/p̄sertim in his q̄ salutē respicunt. **D**Perspicuū est etiā mīhi in exēplis induciti modo p̄ te. **D**Prīuilegiat⁹ itaq̄ p̄ papā/de cui⁹ p̄tate principaliter est semō p̄sens/iure dicit absoluīt ab aliq̄ legē generaliter prius ip̄m ligāte. sīlīt et dispē-

satus. Et hoc siue dispēsatio sit legis moderationis sine sit ipsi⁹ totalis ablacio. Rursus ille qui habilitatur/absoluīt ab inhabilitationis vel irregularitatē vinculo. Rursus dū infamis restituīt ad famā. ab soluīt. Hoc vidit illa iūnior Sarta dum orauit. Obscero dñe a vinculo improperiū absoluas me Quid prēterea de seruitute/nunq̄d nō est vinculū magnū/nunq̄d est liberatio grandis absoluto vinculi servitutis. Servitutis inquā vel que pensat vel que esset si nō esset iūdex cōcedens libertatē Unde papa dispēsans cū irregulare posset ita dicere. Soluo tevel absoluo te a vinculo irregularitatē vel ab irregularitate. Et ita de qualibet alia iūrē pena. sub penali sententia a iure lata vel homicide. **D**Jugesse nihil video circa concessiōē in Martino factā q̄ absoluī possit ab omnib⁹ sententiis tam a iure q̄s ab homine latis autoritate summi pontificis/quin sententia irregularitatē cadat sub hac concessiōē. que cōcessio veraciter est quedā absolutio. Martin⁹ enī p̄us ligabat ne posset ab alio q̄s a summo pontifice absoluī/nunc vero potest absoluī a q̄cūcī sacerdote quē elegerit. et ita solutū est vinculū ab eo sententiā vbi reservant tales casas soli pape. **D**Finis.

Accipe sub com pendio p̄positōes octo sequētes ad eluci dationē premiōz.

DUinis sententiis rāz a iure q̄s ab homine lata/deriuat a sententia prīmi iūdicis dei. et hoc media te vel immediate/approbatiue vel p̄missiue. Repitur inde dictū de deo q̄ sententia eius fuit hec vel illa. Dicit exp̄esse Greg. q̄ deus mutat sententiā nō cōciliū. cui⁹ verbi intellect⁹ alibi q̄rend⁹ est. **D**Secunda **C**ūmis sententia tam a iure q̄s ab homine lata/cōtineat sub dupli differētia. Quia quedā est solius dei. quedā creatureōna lis sub deo. et hoc vel a beat⁹ sicut sunt angelī. vel de viatorib⁹ sicut sunt principes et plati. vnde dicit de Nabuchodōnosor q̄ egressa est sententia ab eo/et interficeret omnes prīcipes babilonis. Tūt insup cōcordantē tales mīste. **D**Tertia **D**is sententia tam a iure q̄s ab homine lata/dicit p̄